

**EGZAMIN MATURALNY
OD ROKU SZKOLNEGO 2014/2015**

**JĘZYK LITEWSKI
POZIOM PODSTAWOWY**

**ROZWIĄZANIA ZADAŃ I SCHEMATY PUNKTOWANIA
(A1, A2, A3)**

GRUDZIEŃ 2013

1.1 užduotis (0–2)

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
II. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	2.9. Zdający wskazuje charakterystyczne cechy stylu danego tekstu, nazywa zastosowane w nim środki językowe i określa ich funkcje w tekście.

Przykładowe rozwiązanie

Publicistiniam.

Tai straipsnis. Pateikiama informacija, faktai, faktai komentuojami, vertinami visuomenės požiūriu.

Schemat punktowania

2 pkt – za wskazanie stylu publicystycznego i wymienienie dwóch jego cech

1 pkt – za wskazanie stylu publicystycznego albo wymienienie dwóch jego cech

0 pkt – za błędną odpowiedź lub brak odpowiedzi

1.2 užduotis (0–2)

II. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	2.5. Zdający rozpoznaje intencję wypowiedzi (wymaganie z III etapu kształcenia).
--	--

Przykładowe rozwiązanie

Pavadinimas įtaigiai nusako pagrindinę straipsnyje gvildinamą problemą.

Pavadinimas vaizdingas, jis intriguoja, atkreipia dėmesį į tai, kad problema Lietuvai labai opi.

Schemat punktowania

2 pkt – za wskazanie związku tytułu z treścią i stylem tekstu

1 pkt – za wskazanie związku tytułu z treścią albo za wskazanie związku tytułu ze stylem tekstu

0 pkt – za błędną odpowiedź lub brak odpowiedzi

1.3 užduotis (0–1)

II. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	2.17. Zdający rozróżnia rodzaje wypowiedzeń złożonych podrzędnie i współrzędnie (wymaganie z III etapu kształcenia).
--	--

Przykładowe rozwiązanie

kol ekonominė Lietuvos situacija nepagerės

Schemat punktowania

1 pkt – za prawidłowe wskazanie zdania podrzędnego (czasu)

0 pkt – za błędną odpowiedź lub brak odpowiedzi

1.4 užduotis (0–1)

II. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	2.10. Zdający odczytuje sens tekstu, potrafi wydzielić jego fragment i objaśnić ich sens i funkcję na tle całości.
--	--

Przykładowe rozwiązanie

Akivaizdu

Schemat punktowania

- 1 pkt – za wskazanie prawidłowego wyrazu
- 0 pkt – za błędną odpowiedź lub brak odpowiedzi

1.5 užduotis (0–2)

II. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	2.11. Zdający dokonuje logicznego streszczenia tekstu argumentacyjnego (wyróżniając kluczowe pojęcia, twierdzenia).
--	---

Przykładowe rozwiązanie

Pagrindinė problema – asimiliacija svetimoje kalbinėje aplinkoje. Pvz.: Svetimų kalbų nemokėdamos, savo gimtosios kalbos neperduodamos mišrioje šeimoje gimusiems vaikams, motinos nesusikalba nei su aplinka, nei vėliau su vaikais (todėl tylinčios).

Schemat punktowania

- 2 pkt – za prawidłowe określenie głównego problemu tekstu i uzasadnienie
- 1 pkt – za prawidłowe określenie głównego problemu tekstu
- 0 pkt – za błędną odpowiedź lub brak odpowiedzi

1.6 užduotis (0–2)

II. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	2.8. Zdający wyszukuje w wypowiedzi potrzebne informacje (wymaganie z III etapu kształcenia).
--	---

Przykładowe rozwiązanie

Motinos ir vaiko dialogui, švelnumui gali kelti grėsmę situacija, kai motina gyvena svetimoje kalbinėje aplinkoje ir silpnai kalba savo vaiko kalba. Tai motinos ir vaiko bendravimui gali būti iššūkis: jie turi išmokti sukurti artimus ryšius esant tokiai kalbinei situacijai.

Schemat punktowania

- 2 pkt – za wskazanie zagrożenia i wyzwania
- 1 pkt – za wskazanie zagrożenia albo wyzwania
- 0 pkt – za błędną odpowiedź lub brak odpowiedzi

1.7 užduotis (0–1)

II. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	2.12. Zdający odczytuje sens tekstów artystycznych, publicystycznych, uwzględniając zawarte w nich informacje zarówno jawne, jak i ukryte.
--	--

Przykładowe rozwiązanie

Taip, vartojamas ir tiesiogine prasme. Tekste problemai atskleisti pateikiama pavyzdžiū, kai motina tyli, negalėdama dalyvauti pokalbyje, kuriame dalyvauja jos vaikai, vyras.

Schemat punktowania

- 1 pkt – za odpowiedź zgodną z treścią tekstu
- 0 pkt – za błędną odpowiedź lub brak odpowiedzi

1.8 užduotis (0–1)

II. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	2.13. Zdający dostrzega zróżnicowanie słownictwa – rozpoznaje słownictwo ogólnonarodowe i słownictwo o ograniczonym zasięgu; rozpoznaje wyrazy rodzime i zapożyczone (wymaganie z III etapu kształcenia).
--	---

Rozwiązanie

b) Tekste vartojami tarptautiniai žodžiai.

Schemat punktowania

1 pkt – za odpowiedź *b)*

0 pkt – za błędną odpowiedź lub brak odpowiedzi

1.9 užduotis (0–1)

II. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji.	2.7. Zdający rozpoznaje typ nadawcy tekstu.
--	---

Przykładowe rozwiązanie

Taip, autorė rašo, kad ji pati yra emigravusi ir su aprašytais atvejais susiduria labai dažnai.

Schemat punktowania

1 pkt – za rozpoznanie nadawcy tekstu

0 pkt – za błędną odpowiedź lub brak odpowiedzi

2.1 tema: Ar įmanoma gyventi pagal savo širdies balsą? Svarstykite šią problemą, remdamiesi pateikta Vaižganto *Dėdžių ir dėdienių* ištrauka ir visu kūrinium. Pagrįskite savo nuomonę. Jūsų rašinio apimtis turi būti ne mažesnė negu 250 žodžių.

Wymagania ogólne	Wymagania szczegółowe
III. Tworzenie wypowiedzi. IV. Analiza i interpretacja tekstów kultury.	Zdający: 3.1. sprawnie posługuje się oficjalną odmianą języka narodowego (wymaganie z III etapu kształcenia); 3.1. tworzy dłuższy tekst pisany zgodnie z podstawowymi regułami jego organizacji, przestrzegając zasad spójności znaczeniowej i logicznej; 3.2. tworzy samodzielną wypowiedź argumentacyjną według podstawowych zasad logiki i retoryki (stawia tezę, dobiera i porządkuje argumenty, dobiera przykłady ilustrujące wywód myślowy, przeprowadza prawidłowe wnioskowanie); 3.4. stosuje uczciwe zabiegi perswazyjne, zdając sobie sprawę z ich wartości i funkcji; 4.7. określa problematykę utworu (wymaganie z III etapu kształcenia); 4.5. rozpoznaje treści symboliczne utworu; 4.10. rozpoznaje sposoby kreowania bohatera i świata przedstawionego.

Kryteria oceny rozprawki

A	Sformułowanie stanowiska wobec problemu podanego w poleceniu	B	Uzasadnienie stanowiska	C	Poprawność rzeczowa	D	Zamysł kompozycyjny	E	Spójność lokalna	F	Styl tekstu	G	Poprawność językowa	H	Poprawność zapisu
6	Stanowisko jest adekwatne do problemu podanego w poleceniu	12	Uzasadnienie trafne, szerokie i pogłębione	2	Brak błędów rzeczowych	4	Kompozycja funkcjonalna	2	Pełna spójność wypowiedzi lub nieznaczne zaburzenia spójności	3	Styl stosowny	4	Brak błędów lub nieliczne błędy nierażące	4	Zapis w pełni poprawny lub nieliczne błędy nierażące
		9	Uzasadnienie trafne i szerokie												
3	Stanowisko jest częściowo adekwatne do problemu podanego w poleceniu	6	Uzasadnienie trafne, ale wąskie	1	Nie więcej niż jeden błąd rzeczowy	2	Zaburzenia funkcjonalności kompozycji	1	Znaczne zaburzenia spójności	1	Styl częściowo stosowny	2	Liczne błędy nierażące lub nieliczne błędy rażące	2	Liczne błędy nierażące lub nieliczne błędy rażące
		4	Uzasadnienie częściowe												
0	Stanowisko jest nieadekwatne lub brak stanowiska	0	Brak uzasadnienia stanowiska	0	Błędy rzeczowe	0	Brak zamysłu kompozycyjnego	0	Wypowiedź niespójna	0	Styl niestosowny	0	Liczne błędy rażące	0	Liczne błędy rażące

UWAGA

Jeśli w kategorii A praca uzyska 0 punktów, egzaminator nie przyznaje punktów w pozostałych kategoriach.

Jeśli w kategorii A praca uzyska 3 punkty, a w kategorii B – 0 punktów, egzaminator nie przyznaje punktów w pozostałych kategoriach.

Jeśli praca składa się z mniej niż 250 słów, egzaminator przyznaje punkty tylko w kategoriach A, B i C.

Pojawienie się rzeczowego błędu kardynalnego dyskwalifikuje pracę – zdający otrzymuje 0 punktów.

Przykładowa realizacja zadania

Kaip gyvenime elgtis? Vadovautis sveiku protu ar klausyti, ką sako širdis? Tai svarbūs klausimai, keliami pateiktame apysakos fragmente. Į šiuos klausimus nelengva atsakyti, nes kartais aplinkybės gali būti labai sudėtingos. Taip sudėtingos, kaip vaizduojamos Vaižganto apysakoje „Dėdės ir dėdienės“. Jos pagrindinis veikėjas Mykoliukas girdi savo širdies balsą, bet neina paskui jį, neleidžia sau pasielgti drąsiai, neracionaliai, tiesiog rizikuoti. O jeigu būtų pabandęs? Atrodytų, kad net ir jo padėtyje buvo verta rizikuoti, kad reikėjo kažką daryti, siekti savo laimės, eiti į tą pusę, kur šaukia širdis.

Pateiktoje ištraukoje aprašytas svarbus Vaižganto apysakos personažo Mykoliuko gyvenimo momentas, kai jis, jautrus, uždaras gamtos vaikas, suvokia savo vyriškus jausmus Severijai. Supranta, kaip labai ją myli, kaip su ja yra tarsi neatskiriama suaugęs. Panašiai jaučia ir Severiutė, ir ji lyg neatskiriama nuo Mykoliuko. Atrodo, tereikia pasipiršti ir atšokti vestuves, kaip nutinka dažname romane ar filme su laiminga pabaiga. Mykoliukas subrendęs tokiam žingsniui, norėtų Severiutę vesti, tačiau randa daug priežasčių, dėl kurių negali to padaryti.

Priežasčių rimtumą suvokiame atsižvelgę į apysakos vietą ir laiką. Veiksmas vyksta baudžiaviniame Lietuvos kaime, kur žmonės iš visuomenės sluoksniu, kuriam priklauso ir Vaižganto apysakos pagrindinis personažas Mykolas Šiukšta, nieko neturi: ne savo jaučiais aria ne savo žemę, gyvena brolio namuose, neturi savo kambario, jokių daiktų, neskaitant skurdžios aprangos ir paties pasidirbto smuikelio. Ką jis galėtų pasiūlyti Severiutei? Kokia būtų jo šeimos ateitis? Kur ji gyventų, iš ko? Žiūrint šiandieninio žmogaus akimis, vistiek jam reikėjo pabandyti: išeiti iš savo namų, gal kokiam tolimame dvare, kaip pats svarsto, atsirastų valakas žemės, gal ir tuščios trobos, gal kaip nors pavyktų išgyventi? Dabartinis žmogus tiesiog emigruotų. Tačiau Mykoliukas net bijo pagalvoti, kad reikėtų apleisti gimtuosius Aužbikus. Jis suaugęs su tuo kaimu, kaip medis, kaip kalnas. Tai čia jis daug metų myli vieną kraštovaizdį ir vieną merginą.

Mykoliuko meilė graži, gili ir didelė, bet jis nė karto apie tai neužsimena Severiutei, nieko jos neklausia, nieko nesiūlo. Jų meilė – lyg dviejų šalia augančių gėlių. Mykoliukas nesiryžta jokiame žodžiui nei veiksmui. Kas žino, kaip būtų pasielgusi Severija, jeigu Mykoliukas būtų žodžiais išreiškęs savo jausmus, papasakojęs jai sukurtą kad ir nerealų ateities planą. Arba dar geriau – ėmęsis veiksmų, kaip vėliau padarė Rapolas Geišė? Severija vertino jo gerumą, suprato nedrąsumą, bet ir ji nebandė įsivaizduoti ateities su Mykoliuku. Jo socialinė padėtis visiems, net ir jai, atrodė nepakeičiama. Ką gali pasakyti vaikas po to, kai mylima mergina

paprašo, kad pagrotų jos vestuvėse, nors dar niekas jai nėra pasipiršęs? Mykoliukas nepasako nieko. Lieka pasyvus. Jo jausmai dega širdy ir neprasisveržia į išorę.

Šalia Mykoliuko neryžtingumo ir pasyvumo kita problema buvo bendruomeniniai ir šeimos ryšiai. Išėjęs iš namų, atsiskyres nuo brolio ir susikūręs atskirą gyvenimą, Mykoliukas būtų sugriovęs brolio ir jo vaikų gyvenimą („Vienas brolis nepavaldys valako ir dvaras išmes jį...“). Gera širdis, jautrumas, užuojauta kitam neleido dėdei Mykolui pasmerkti brolio vaikų vargūi, nors ir numatė, kad jie paaugs ir nevertins jo pasiaukojimo. Mykoliukas neturi savyje egoizmo, sąmoningai atsisako savo laimės kitų labui.

Įsijautus į Mykoliuko padėtį, suvokus tų laikų socialines – ekonomines sąlygas darosi nedrąsu teigti, kad žmogus visada gali klausyti savo širdies balso. Kaip matome, materialinė padėtis, bendruomeniniai ryšiai, prisirišimas prie artimųjų ir gimtosios vietos gali varžyti žmogaus asmeninę laimę. Antra vertus, kas iš tikrųjų ta asmeninė laimė? Gal būtent tie ryšiai ir yra jos didžioji dalis?

Mūsų laikais tiek vyrui, tiek moteriai lengviau pasirinkti. Dabar nėra tokių ekonominių problemų, su kuriomis susiduria Vaižganto veikėjas, merginoms nereikia tekėti už nemylimų vyrų, kaip atsitinka Žemaitės apsakymų veikėjoms. Dabar valstybė daugiau ar mažiau pasirūpina kiekvienu žmogumi. Lygybės vis nėra, tačiau nieko neturintis žmogus visada gali rasti kokią nors išeitį, rasti kur ir iš ko gyventi, nors ir dabar ne viskas lengva ir paprasta. Nerasdami pragyvenimo šaltinio, žmonės palieka savo šalį ir ieško laimės svetur. Tik nedaugelis pragyvena savo tėviškėje nuo gimimo iki mirties. Tokios poetiškos sielos, tokių taurių, neegoistiškų, likimo valiai pasiduodančių žmonių kaip Mykoliukas jau Vaižganto laikais turbūt nebuvo daug, o dabar gal ir visai mažai likę. Jie gražūs savo dvasia, žavi savo atsidavimu artimiesiems, bet kartu mums liūdna dėl jų neryžtingumo, pasyvumo, pasidavimo be kovos. Norėtuši, kad jie mylėtų, vestų, „ilgai ir laimingai gyventų“.

Bet gal meilė tik tada graži ir tikra, kol neatskleista, kol neišsipildžiusi? Ir vėl kyla naujų klausimų, į kuriuos nėra gerų atsakymų.

Poziom wykonania

A. Sformułowanie stanowiska: 6 pkt. – stanowisko adekwatne do problemu, zdający wyraźnie formuluje jednoznaczną tezę, w której prezentuje własne stanowisko.

B. Uzasadnienie stanowiska: 12 pkt. – uzasadnienie trafne, szerokie i pogłębione (zdający odwołał się rzeczowo do tekstu, podał i omówił przykłady postaw, których zachowanie potwierdza postawioną tezę, uzasadnił przekonująco swoje zdanie).

C. Poprawność rzeczowa: 2 pkt. – brak błędów rzeczowych.

D. Zamysł kompozycyjny: 4 pkt. – kompozycja funkcjonalna.

E. Spójność lokalna: 2 pkt. – pełna spójność wypowiedzi.

F. Styl tekstu: 3 pkt. – styl stosowny.

G. Poprawność językowa: 4 pkt. – brak błędów.

H. Poprawność zapisu: 4 pkt. – zapis w pełni poprawny.

2.2 tema: Interpretuokite pateiktą eilėraščių. Suformuluokite tezę ir ją pagrįskite. Jūsų rašinio apimtis turi būti ne mažesnė negu 250 žodžių.

<p>III. Tworzenie wypowiedzi. IV. Analiza i interpretacja tekstów kultury.</p>	<p>Zdający:</p> <ul style="list-style-type: none">3.1. sprawnie posługuje się oficjalną odmianą języka narodowego (wymaganie z III etapu kształcenia);3.1. tworzy dłuższy tekst pisany zgodnie z podstawowymi regułami jego organizacji, przestrzegając zasad spójności znaczeniowej i logicznej;3.2. tworzy samodzielną wypowiedź argumentacyjną według podstawowych zasad logiki i retoryki (stawia tezę, dobiera i porządkuje argumenty, dobiera przykłady ilustrujące wywód myślowy, przeprowadza prawidłowe wnioskowanie);3.4. stosuje uczciwe zabiegi perswazyjne, zdając sobie sprawę z ich wartości i funkcji;4.7. określa problematykę utworu (wymaganie z III etapu kształcenia);4.5. odczytuje treści symboliczne utworu;4.6. wskazuje zastosowane w utworze językowe środki wyrazu artystycznego i określa ich funkcję;4.11. rozpoznaje podstawowe motywy oraz ich funkcje w utworze;4.12. wykorzystuje w interpretacji elementy znaczące dla odczytania sensu utworu (tytuł, podtytuł, puenta, kompozycja, słowa-klucze, motto);4.13. wykorzystuje w interpretacji utworu konteksty: literacki, kulturowy, filozoficzny, biograficzny.
--	--

Kryteria oceny interpretacji utworu poetyckiego

A	Koncepcja interpretacyjna	B	Uzasadnienie tezy interpretacyjnej	C	Poprawność rzeczowa	D	Zamysł kompozycyjny	E	Spójność lokalna	F	Styl tekstu	G	Poprawność językowa	H	Poprawność zapisu
6	Koncepcja niesprzeczna z utworem, spójna i obejmująca sensy niedosłowne	12	Uzasadnienie trafne i pogłębione	2	Brak błędów rzeczowych	4	Kompozycja funkcjonalna	2	Pełna spójność wypowiedzi lub nieznaczne zaburzenia spójności	3	Styl stosowny	4	Brak błędów lub nieliczne błędy nierażące	4	Zapis w pełni poprawny lub nieliczne błędy nierażące
4	Koncepcja niesprzeczna z utworem, ale niespójna i/lub obejmująca w większości znaczenia dosłowne	8	Uzasadnienie trafne, ale niepogłębione	1	Nie więcej niż jeden błąd rzeczowy	2	Zaburzenia funkcjonalności kompozycji	1	Znaczne zaburzenia spójności	1	Styl częściowo stosowny	2	Liczne błędy nierażące lub nieliczne błędy rażące	2	Liczne błędy nierażące lub nieliczne błędy rażące
2	Koncepcja częściowo sprzeczna z utworem	4	Uzasadnienie częściowo trafne												
0	Brak koncepcji lub koncepcja całkowicie sprzeczna z utworem	0	Brak trafnych argumentów uzasadniających interpretację	0	Błędy rzeczowe	0	Brak zamysłu kompozycyjnego	0	Wypowiedź niespójna	0	Styl niestosowny	0	Liczne błędy rażące	0	Liczne błędy rażące

UWAGA

Jeśli w kategorii A praca uzyska 0 punktów, egzaminator nie przyznaje punktów w pozostałych kategoriach.

Jeśli w kategorii A praca uzyska 2 punkty, a w kategorii B – 0 punktów, egzaminator nie przyznaje punktów w pozostałych kategoriach.

Jeśli praca składa się z mniej niż 250 słów, egzaminator przyznaje punkty tylko w kategoriach A, B i C.

Pojawienie się rzeczowego błędu kardynalnego dyskwalifikuje pracę – zdający otrzymuje 0 punktów.

Przykładowa realizacja zadania

Eilėraštis “Aš norėčiau prikelti” yra iš garsaus lietuvių poeto Maironio (Jono Mačiulio) rinkinio “Pavasario balsai”. Jame Maironis, kaip dera romantikui, atsigręžia į praeitį. Praeityje ieško įkvėpimo kūrybai, kuri savo ruožtu galėtų įkvėpti brolius-lietuvius žygiams, uždegti idėjomis. Eilėraštis parašytas tariamąja nuosaka, taip išreiškiant svajones, viltis. Keturi eilėraščio sakiniai pradedami dalelyte “gal”. Tačiau aišku, kad tai tikėjimasis neįmanomo, ir šis suvokimas tarsi atodūsiu išreikštas paskutiniame posmelyje: “Veltui mano troškimai”.

Praeitis eilėraštyje vaizduojama kaip kontrastas dabarčiai. Lyrinis subjektas – tai poetas, kuriam jo dabartis nepriimtina, nes ji negali įkvėpti kūrybai. Antrame posmelyje poetas nusako to laiko poeziją kaip jam svetimą formą ir turiniu. Anot Maironio, jo laikų poezija “ir rūbą ir dvasią paskolintą gavo”. Trūksta savos – lietuviškos poezijos, nes aplinkui svetima rusų kalba, lietuviška spauda caro uždrausta, lietuviai bajorai sulenkėję, nejaučia savo šaknų, praeities, nesupranta „ką jiems Nemunas šneka“, „ko tos tamsiosios girios graudingai vaitoja”. Lietuviai žūsta svetimuose kraštuose. Dabartis – tautos merdėjimas. Dabartis – poeto skausmas. Jis trokšta ją pakeisti. Tam reikia pažadinti tautą, paskleisti žmonėse kitokios tėvynės idėją, nes dabar ji “be žado, be idėjos, be vado”. Šios užduoties ir imasi poetas romantikas.

Prikeltas iš kapų senelis galėtų papasakoti apie garbingą tautos praeitį, kuri čia romantizuojama ir hiperbolizuojama. Senovėje gyvenę ne paprasti, ne prispausti žmonės, o laisvos dvasios didžiavyriai, milžinai. Šiais žodžiais atkreipiamas dėmesys į istoriją, kurią sustingęs lietuvis turėtų apmąstyti ir pajusti jai pagarbą. Iš istorijos jis turėtų mokytis, jaustis jos dalimi ir ją pratęsti. Poetas iš praeities gali semtis laisvės idėjų: Lietuva buvo laisva, jos sūnų žygius apdainuodavo vaidilutės. Dabar “vaidelučių kankles auksines” turėtų perimti poetas. Jis turėtų būti tautos vedlys į laisvę. Poetas privalo priminti tautai jos buvusią didybę, atkreipti dėmesį į tėvynės gamtos grožį, į visa tai, kas kelia pasididžiavimą savo kraštu: tamsiąsias girias, Nemuną, didvyrių-milžinų kapus, juos apdainavusias vaidilutes. Šie įvaizdžiai kartojami ir kituose Maironio eilėraščiuose, jie išlieka atmintyje.

Žiūrint iš dabarties perspektyvos, Maironis puikiai atliko šiame eilėraštyje poetui iškeltą užduotį. Atrado tą šaltinį, kuris malšino tautos troškulį. Tai jo eilės žadino lietuvius iš kultūrinio sąstingio, mokė atsigręžti į praeitį, mąstyti istoriškai, skatino nacionalinį atgimimą. Daug lietuvių kartu jo poezijos įvaizdžiais mąstė apie tėvynę, jo žodžiais reiškė meilę tėvynei. Ir net po daugiau nei šimto metų Maironio poezija nesensta. Ne vienam aktuali šio eilėraščio romantinė svajonė nusikelti į praeitį, užgirsti “gyvą žodelį iš senųjų laikų” ir iš jų semtis jėgų.

Poziom wykonania

A. Koncepcja interpretacyjna: 6 pkt. – koncepcja interpretacyjna niesprzeczna z utworem, spójna i obejmująca sensy niedosłownie (znajduje potwierdzenie w tekście, obejmuje i łączy w całość odszukane przez piszącego sensy utworu).

B. Uzasadnienie tezy interpretacyjnej: 12 pkt. – trafne i pogłębione.

C. Poprawność rzeczowa: 2 pkt. – brak błędów rzeczowych.

D. Zamysł kompozycyjny: 4 pkt. – kompozycja funkcjonalna (segmentacja i uporządkowanie tekstu zgodne z wybranym przez zdającego gatunkiem wypowiedzi; wyodrębnione językowo i graficznie części pracy logicznie i konsekwentnie uporządkowane).

E. Spójność lokalna: 2 pkt. – pełna spójność wypowiedzi.

F. Styl tekstu: 3 pkt. – styl stosowny (środki językowe dostosowane do wybranego przez zdającego gatunku wypowiedzi i sytuacji, celowo zastosowane konstrukcje składniowe oraz jednostki leksykalne; konsekwentne posługiwanie się jednym, wybranym stylem).

G. Poprawność językowa: 4 pkt. – brak błędów.

H. Poprawność zapisu: 4 pkt. – zapis w pełni poprawny.